

hvor domsudskrift er sendt til tiltalte. Domfældtes genoptagelsesbegæring skal herefter fremsættes inden 14 dage efter, at dommen er sendt til ham, jf. forslaget i nr. 25 og bemærkningerne hertil.

Nægtes genoptagelse, kan spørgsmålet i henhold til § 987, stk. 1, sidste pkt., indbringes for Den særlige Klageret.

Opstår der i forbindelse med straffuldbyrdelse tvist om, hvorvidt betingelserne for fuldbyrdelse i henhold til udeblivelsesdommen er opfyldt, skal anklagemyndigheden på domfældtes begæring i henhold til retsplejelovens § 998, stk. 1, forelægge spørgsmålet for den ret, der har afsagt dommen. I henhold til samme bestemmelse kan retten beslutte at udsætte fuldbyrdelsen.

Til nr. 24, 25 og 30.

Forslagene skal ses på baggrund af forslaget i nr. 11, hvorefter fældende straffedomme, der er afsagt i tiltaltes fravær, ikke altid behøver at blive forkyndt.

Efter de gældende regler regnes ankefristen i straffesager i forhold til tiltalte fra dommens forkyndelse, når han ikke har været til stede ved afsigelsen, jf. § 948, stk. 1, og § 966, stk. 1. Den tilsvarende frist for ansøgning om tilladelse til anke af en bødesag regnes ligeledes fra forkyndelsen, jf. § 962, stk. 3. Det samme gælder fristen for at fremsætte krav om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning i medfør af §§ 1018 a-d, jf. § 1018 e, når tiltalte ikke har været til stede ved afsigelsen.

Forslagene indebærer, at de nævnte frister skal regnes fra dommens afsigelse, fra dens forkyndelse eller fra den dag, anklagemyndigheden har sendt den tiltalte udskrift af dommen.

Fristerne regnes fra domsafsigelsen, hvis tiltalte var mødt eller gjort bekendt med tidspunktet for domsafsigelsen, og fra forkyndelsen, når forkyndelse af dommen er påbudt, jf. § 219, stk. 6. Dette indebærer, at fristerne løber fra domsafsigelsen, selv om tiltalte ikke har været til stede, når han dog var tilsagt til afsigelsen – eventuelt ved, at det ved sagens optagelse er tilkendegivet, hvornår dommen vil blive afsagt, jf. § 162. Det påhviler altså den tiltalte, der vælger ikke at møde til domsafsigelsen, selv at holde sig orienteret om sagen af hensyn til retsvirkningerne af fristudløb, uanset at der efterfølgende vil blive givet meddelelse om dommen fra anklagemyndigheden. Anklagemyndigheden har således ikke pligt til at give meddelelse før ankefristens udløb.

I bødesager, der behandles efter retsplejelovens kapitel 81, gælder det samme, hvis tiltalte har givet møde, eller hvis tilsigelse (undtagelsesvis) er forkyndt for ham.

Efter bestemmelsen i § 987, stk. 1, 2. pkt., skal anmodning om genoptagelse normalt fremsættes inden den i § 948 nævnte frist på 14 dage. Den under nr. 25 foreslåede formulering af § 963, stk. 3, litra a, sammenholdt med den under nr. 26 foreslåede formulering af § 987, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at fristen for så vidt angår sager, afgjort ved udeblivelsesdom, jf. § 934, regnes fra den dag, anklagemyndigheden har sendt tiltalte udskrift af dommen.

Til nr. 26

Den foreslåede formulering af § 987 indebærer, at den, der er idømt frihedsstraf som udebleven, kan begære straffesagen genoptaget, hvis han godtgør at have haft lovligt forfald, eller at stævningen (tilsigelsen) ikke er kommet til hans kundskab. Der bør ikke stilles større krav med hensyn til domfældtes dokumentation for at have haft lovligt forfald og at have været forhindret i at meddele retten dette. Om rækkevidden af denne bestemmelse henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.6.

Samtidig er den gældende adgang til genoptagelse i nævningsager efter 1. led udgået, da den er uden praktisk betydning.

Tilføjelsen i stk. 1, 2. pkt., af en henvisning til § 963 indebærer, at fristen for så vidt angår sager, afgjort ved udeblivelsesdom, efter litra a regnes fra tilsendelsen af domsudskrift.

Til nr. 27

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 28

Forslaget indebærer, at vederlag til en forsvarer, der beskikkes for en udebleven tiltalt efter reglen i § 731, stk. 1, litra i, afholdes endeligt af det offentlige. Om begrundelsen herfor henvises til pkt. 5.2.3.

Til nr. 29

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringsforslaget under § 1.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighedsområde.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 1994, dog således, at rejsedommerordningen kan iværksættes den 1. juni 1994.